

Het Boek Joël en de Laodicese Kerk van de Zevende-dags Adventisten - Nummer Vijfendertig

Jeff Pippenger
2026-01-27

Nummer Vijfendertig

Op bladzijde 81 van Early Writings (en „81” is een symbool van één goddelijke Hogepriester en tachtig priesters) staat de tweede droom van William Miller opgetekend. Evenals Nebukadnezar had William Miller twee dromen. Nebukadnezars tweede droom in hoofdstuk vier van Daniël staat binnen de context van Mozes’ „zeven tijden” van Leviticus 26. Miller gebruikte Daniël hoofdstuk vier om de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig te illustreren toen hij de 2.520 onderwees, hoewel hij het de „zeven tijden” noemde. Miller beseftte niet dat hij door Nebukadnezar was getypeerd, maar Nebukadnezars 2.520 dagen in hoofdstuk vier worden voorgesteld door zowel het woord „verstrooien” als door het feit dat het zich ‘zeven tijden’ voordoet, voordat de man met de vuilborstel in Millers droom arriveerde.

Miller wordt door Zuster White „Vader Miller” genoemd, maar niet op de heidense wijze zoals de katholieken dat doen, doch op patriarchale wijze, gelijk vader Abraham. Miller is een symbool; hij is een verbondsman, die de keten van bijbelse symbolen vertegenwoordigt op het pad naar het laatste verbond met de honderd vierenveertigduizend. Joël deelt ons mee dat in de laatste dagen de ouden dromen zouden dromen, en William Miller is de oude man van onze geschiedenis, en tevens de landman die de profetie van William Tyndale vervulde, die luidt: „Indien God mijn leven spaart, zal ik, eer vele jaren voorbij zijn, bewerken dat een jongen die de ploeg drijft, meer van de Schrift zal weten dan gij.”

‘God zond Zijn engel om in te werken op het hart van een landbouwer die de Bijbel niet had geloofd, teneinde hem ertoe te brengen de profetieën te onderzoeken. Engelen van God bezochten die uitverkorene herhaaldelijk om zijn denken te leiden en voor zijn begrip profetieën te ontsluiten die voor Gods volk altijd duister waren geweest. Het begin van de keten der waarheid werd hem gegeven, en hij werd ertoe geleid schakel na schakel te zoeken, totdat hij met verwondering en bewondering opzag tegen het Woord van God. Daar zag hij een volmaakte keten van waarheid. Dat Woord, dat hij als niet-geïnspireerd had beschouwd, opende zich nu voor zijn blik in zijn schoonheid en heerlijkheid. Hij zag dat het ene deel van de Schrift het andere verklaart, en wanneer één passage voor zijn begrip gesloten was, vond hij in een ander deel van het Woord datgene wat haar verklaarde. Hij beschouwde het heilige Woord van God met vreugde en met de diepste eerbied en ontzag.’ Early Writings, 230.

Miller was de landbouwer die Tyndales profetie vervulde, en zijn eerste publicatie van de profetische kennis die hij had verzameld uit de ontzegeling van Daniël 8:14 verscheen in 1831, tweehonderdtwintig jaar na de publicatie van de King James Version van de Bijbel. John Wycliff,

William Tyndale en de publicatie van de King James Bible in 1611 vertegenwoordigen drie wegmarkeringen die de tweehonderdtwintigjarige profetie beginnen, welke eindigt wanneer Tyndales ploegjongen Gods Woord zou openen voor de boodschap van de eerste engel, die gevolgd zou worden door twee andere engelen. Die eerste engel verscheen in 1798 en de derde in 1844. Wycliff, Tyndale en King James zijn verbonden met de landbouwer die Tyndales voorspelling zou vervullen en die de geschiedenis van drie engelen van 1798 tot 1844 zou symboliseren.

William Millers alpha-ontdekking was de 2.520 jaar van Leviticus zesentwintig en zijn omega-ontdekking was de 2.300 jaar van Daniël 8:14. De 2.520 verstrooiing van Juda begon in 677 v.Chr. en eindigde in 1844. De 2.300 jaar van Daniël 8:14 eindigden in 1844. Beide eindigden samen in 1844, en het beginpunt van de alpha- en omega-ontdekkingen van William Miller werd gescheiden door tweehonderdtwintig jaar. "Tweehonderdtwintig" is een symbool van William Miller, op grond van twee getuigen. De alpha- en omega-ontdekkingen van Miller worden vertegenwoordigd door 1798 en 1844. De 2.520 verstrooiing tegen het noordelijke koninkrijk eindigde in 1798, en zesenvestig jaar later, in 1844, eindigden de 2.300 jaar.

De 2.520 jaar die in 1798 eindigden, markeren die datum, en de 2.520 jaar tegen Juda, die in 1844 eindigden, brengen een periode van tweehonderdtwintig jaar voort. Dit betekent dat de 2.520 tegen Israël de profetische periode van zesenvestig jaar voortbrengt, en de 2.520 tegen Juda de profetische periode van tweehonderdtwintig jaar voortbrengt. De alfa van die periode is 677 v.Chr. en de omega is 457 v.Chr., wat betekent dat de alfa van de periode van zesenvestig jaar en van de periode van tweehonderdtwintig jaar wordt vertegenwoordigd door de 2.520, en de omega van beide lijnen de 2.300 is. De twee „verstrooiingen” van 2.520 jaar leveren twee getuigen van een periode die begint met de 2.520 en eindigt met de 2.300. Beide lijnen identificeren de alfa- en omegaontdekkingen van William Miller.

„William Millers droom“

‘Ik droomde dat God mij, door een onzichtbare hand, een kunstig vervaardigd kistje zond, ongeveer tien duim lang en zes duim in het vierkant, gemaakt van ebbenhout en op kunstige wijze ingelegd met parels. Aan het kistje was een sleutel bevestigd. Ik nam de sleutel onmiddellijk en opende het kistje; en toen ontdekte ik, tot mijn verwondering en verbazing, dat het gevuld was met allerhande juwelen van allerlei soort en grootte, diamanten, kostbare stenen, en gouden en zilveren munten van elke afmeting en waarde, schoon geordend op hun onderscheiden plaatsen in het kistje; en aldus geordend weerkaatsten zij een licht en heerlijkheid die slechts door de zon werd geëvenaard.

„Ik meende dat het niet mijn plicht was dit wonderbare schouwspel alleen te genieten, hoewel mijn hart zich verheugde over de schittering, schoonheid en waarde van de inhoud ervan. Daarom plaatste ik het op een middentafel in mijn kamer en liet bekendmaken dat allen die daartoe verlangen hadden, konden komen om het heerlijkste en schitterendste schouwspel te aanschouwen dat ooit in dit leven door een mens is gezien.

“Het volk begon binnen te komen, aanvankelijk met weinigen in aantal, maar toenemend tot een menigte. Wanneer zij voor het eerst in de kist keken, verwonderden zij zich en riepen van vreugde. Maar toen het aantal toeschouwers toenam, begon iedereen de juwelen aan te raken, ze uit de kist te nemen en ze over de tafel te verspreiden.

„Ik begon te denken dat de eigenaar de kist en de juwelen opnieuw van mijn hand zou opeisen; en indien ik toeliet dat zij verstrooid werden, zou ik ze nooit meer op hun plaatsen in de kist kunnen leggen zoals tevoren; en ik voelde dat ik nooit aan die verantwoordelijkheid zou kunnen beantwoorden, want zij zou onmetelijk zijn. Daarop begon ik het volk te smeken ze niet aan te raken en ze niet uit de kist te nemen; maar hoe meer ik smeekte, des te meer zij ze verstrooiden; en nu schenen zij ze door de gehele kamer te verstrooien, over de vloer en op ieder stuk meubilair in de kamer.

‘Toen zag ik dat zij onder de echte juwelen en munten een ontelbare hoeveelheid onechte juwelen en valse munten hadden verstrooid. Ik was ten zeerste verontwaardigd over hun laaghartige handelwijze en ondankbaarheid, en berispte en verweet hun dit; maar hoe meer ik hen berispte, des te meer verstrooiden zij de onechte juwelen en de valse munten onder de echte.’

„Toen werd ik geërgerd in mijn lichamelijke ziel en begon ik lichamelijke kracht te gebruiken om hen de kamer uit te drijven; maar terwijl ik er één naar buiten duwde, kwamen er drie anderen binnen en brachten vuil en houtkrullen en zand en allerlei afval mee, totdat zij alle echte juwelen, diamanten en munten bedekten, zodat zij geheel aan het gezicht onttrokken waren. Zij scheurden ook mijn kistje in stukken en verspreidden het tussen het afval. Ik meende dat geen mens acht sloeg op mijn droefheid of mijn toorn. Ik raakte geheel ontmoedigd en terneergeslagen, en ging zitten en weende.”

“Terwijl ik aldus weende en treurde over mijn grote verlies en verantwoordelijkheid, dacht ik aan God en bad ik ernstig of Hij mij hulp wilde zenden.

„Onmiddellijk ging de deur open en kwam er een man de kamer binnen; waarop alle mensen haar verlieten. En hij, met een stofborstel in de hand, opende de vensters en begon het vuil en afval uit de kamer weg te vegen.

„Ik riep tot hem dat hij ervan zou afzien, want er lagen enige kostbare juwelen verspreid tussen het puin.”

Hij zei mij: ‘vrees niet’, want hij zou ‘voor hen zorgdragen’.

‘Toen hij vervolgens het stof en vuil, de valse juwelen en het namaakgeld bijeenveegde, steeg het alles op en ging als een wolk door het raam naar buiten, en de wind voerde het weg. In de drukte sloot ik een ogenblik mijn ogen; toen ik ze opende, was al het vuil verdwenen. De kostbare juwelen, de diamanten, de gouden en zilveren munten lagen in overvloed over de hele kamer verspreid.

„Daarop plaatste hij een kistje op de tafel, veel groter en fraaier dan het vorige, en hij verzamelde de juwelen, de diamanten, de munten, handvol na handvol, en wierp ze in het kistje, totdat er niet één meer overbleef, hoewel sommige van de diamanten niet groter waren

dan de punt van een speld.”

‘Toen riep hij mij op te „komen en te zien”.’

„Ik keek in de kist, maar mijn ogen werden verblind door het gezicht. Zij schitterden met tienmaal hun vroegere heerlijkheid. Ik dacht dat zij in het zand waren geschuurd door de voeten van die goddeloze personen die ze hadden verstrooid en in het stof vertrappt. Zij lagen in prachtige orde in de kist, ieder op zijn plaats, zonder enig zichtbaar spoor van de inspanningen van de man die ze erin had geworpen. Ik riep het uit van louter vreugde, en die uitroep deed mij ontwaken.” Early Writings, 81–83.

Beginnend op pagina „81” duidt het droombeeld, als een symbool van de priesters, de geschiedenis aan van het werk van de Laodicese Kerk van de Zevende-dags Adventisten, namelijk het vernietigen van de fundamentele waarheden die door de Godheid via de menselijkheid van William Miller zijn samengebracht. Die geschiedenis eindigt wanneer Miller „van louter vreugde uitriep” en de uitroep hem „wekte”. De in de droom voorgestelde geschiedenis bereikt haar afsluiting bij de luide roep van de derde engel, die het hoogtepunt is van de Middernachtsroep. De historische verhaallijn van Millers droom vertegenwoordigt tevens de wegmarkeringen van de Milleritische geschiedenis en vertegenwoordigt daarom ook de parallelle geschiedenis van de beweging van de honderd vierenveertigduizend. Van even groot belang is dat de historische voorstelling van de droom ook een profetisch fractaal bevat van de geschiedenis die in 2023 begon zich te herhalen.

De juwelen van de waarheid die werden herkend in de geschiedenis van de honderdvierenveertigduizend, werden in 2004 in het openbare archief vastgelegd en vervolgens opnieuw in 2012, toen de presentatie van Habakkuk’s Tables een groep bijeenbracht die ertoe bestemd was verstrooid te worden. Die waarheden werden in 2004 op de tafel gelegd, met de eerste presentatie van de waarheden die in 1989 waren ontzegd. Een „klein aantal” schonk toen aandacht aan de boodschap, maar in 2012 bracht de reeks van 95 presentaties, getiteld Habakkuk’s Tables, een menigte bijeen, want „de mensen begonnen binnen te komen, eerst weinigen in aantal, maar toenemend tot een menigte.”

Van 2012 tot 18 juli 2020 werden die waarheden geleidelijk verstrooid en met puin bedekt. Op 18 juli 2020 werden de voorstanders van de boodschap van Habakuks Tafelen verstrooid gedurende een periode van drie en een halve dag.

En wanneer zij hun getuigenis zullen voleindigd hebben, zal het beest dat uit de afgrond opkomt, oorlog tegen hen voeren, en het zal hen overwinnen en hen doden. En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere werd gekruisigd. En mensen uit de volken en stammen en talen en naties zullen hun dode lichamen zien gedurende drie dagen en een halve, en zij zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in graven gelegd worden. En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verheugen en vrolijk zijn, en zij zullen elkaar geschenken zenden; omdat deze twee profeten hen die op de aarde woonden, gekweld hadden. Openbaring 11:7–10.

Op sabbat, 30 december 2023, sloot Future for America zich aan bij een Zoom-bijeenkomst voor haar eerste openbare samenkomst sinds 18 juli 2020. 30 december 2023 is 1.260 dagen na 18 juli 2020, oftewel „drie en een halve dag”. Terwijl Elia en Mozes dood op de straat lagen, is de andere klasse „zich verblijdende”. Future for America was in juli 2023 teruggekeerd tot het publiceren van de profetische boodschap, want de boodschap die toen naar de gehele aarde moest uitgaan, moest uit profetische noodzaak uit de „woestijn” komen. Drieënhalve dag, of 1.260 dagen, is een woestijn.

En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat men haar daar zou voeden duizend tweehonderd en zestig dagen. Openbaring 12:6.

De „woestijn” is „duizend tweehonderdzestig dagen”, dat is 1.260 dagen, wat tevens „drie dagen en een half” is, en wordt voorgesteld in Openbaring 12:6, en „126” is een tiende van 1.260. Een van de verbazingwekkende waarheden die toen werd ontzegd, was de noodzaak van bekering ter vervulling van het gebed van de „zeven tijden” in Leviticus zesentwintig.

1.260 dagen is eveneens een symbool van 2.520 dagen. De „zeven tijden” tegen het noordelijke koninkrijk begonnen in 723 v.Chr. en eindigden in 1798. Het middelpunt is 538, waardoor 1.260 jaren ontstonden waarin het heidendom het heiligdom en het heir vertrapte, gevolgd door 1.260 jaren waarin het pausdom het heiligdom en het heir vertrapte. Deze profetische structuur stemt overeen met de 1.260 dagen vanaf Christus’ doop tot aan het kruis, gevolgd door 1.260 profetische dagen tot 34 n.Chr., toen het evangelie tot de heidenen ging. Zo is 1.260, op het getuigenis van twee getuigen, een deel van 2.520 dagen, of van Mozes’ „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig.

De periode van de stem in de woestijn, beginnend op sabbat 18 juli 2020 tot aan sabbat 30 december 2023, begon in juli 2023 te roepen, en toen de periode van de „woestijn” eindigde op sabbat 30 december 2023, brak de opstanding van Mozes en Elia aan. De boodschap van de stem stelde vast dat de wegmarkering van de parallelle eerste teleurstellingen in elke hervormingsbeweging de valse voorspelling van 18 juli 2020 verklaarde, in de context van de gelijkenis van de tien maagden. Zij riep mannen en vrouwen op tot de bekering die wordt voorgesteld door het gebed van Leviticus zesentwintig. Millers droom vertegenwoordigt juist die bekering wanneer hij optekent: „Terwijl ik aldus weende en rouwde over mijn grote verlies en verantwoordelijkheid, dacht ik aan God, en bad ernstig dat Hij mij hulp zou zenden.”

Kom en Zie

Millers droom wordt verdeeld door twee uitdrukkingen van „kom en zie”. De eerste keer nodigt Miller mensen uit om „kom en zie”, en de tweede keer nodigt de „man met de vuilborstel” Miller uit om te komen en te zien. „Kom en zie” is een profetisch symbool dat een profetische waarheid aanduidt die ontzegd is. Elk van de eerste vier zegels bevat het bevel: „kom en zie”.

En ik zag, toen het Lam een van de zegels opende, en ik hoorde als het ware een geluid van donder, een van de vier dieren zeggen: Kom en zie. ... En toen Hij het tweede zegel geopend had, hoorde ik het tweede dier zeggen: Kom en zie. ... En toen Hij het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom en zie. ... En toen Hij het vierde zegel geopend had,

hoorde ik de stem van het vierde dier zeggen: Kom en zie. Openbaring 6:1, 3, 5, 7.

Het „kom en zie” aan het begin van Millers droom is de alfa en het afsluitende „kom en zie” is de omega. De droom duidt de ontzegeling aan het begin van de droom aan als juwelen die, wanneer zij „gerangschikt waren, een licht en heerlijkheid weerkaatsten die alleen door de zon werden geëvenaard.” Toen Christus Miller uitnodigde om het omega te „komen en zien”, zegt Miller: „mijn ogen werden door het schouwspel verblind. Zij straalden met tienmaal hun vroegere heerlijkheid.” Het licht van de alfa was als de zon en het licht van de omega was tienmaal de zon.

Verstrooien

Millers rouw en bekering worden voorgesteld aan het einde van de periode die begon met het eerste „kom en zie” en het laatste „kom en zie”. In de periode die begint met Millers ontzegeling van een boodschap aan het volk en vervolgens eindigt met Christus’ ontzegeling van een boodschap aan Miller, wordt het woord „verstrooien” „zevenmaal” voorgesteld. Miller zal het woord opnieuw gebruiken, maar tussen de eerste en laatste ontzegeling wordt „verstrooien” „zevenmaal” uitgedrukt. De Bijbel vereenzelvigd het oordeel van de „zevenmaal” met het woord „verstrooien”.

En Ik zal u onder de heidenvolken verstrooien, en achter u het zwaard trekken; en uw land zal verwoest zijn en uw steden een woestenij. Leviticus 26:33.

De allereerste waarheid die Miller ontdekte, waren de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig, en in zijn droom zou in de periode tussen de bekendmaking van Millers boodschap en de bekendmaking van Christus’ boodschap, alle fundamentele waarheid die door het werk van William Miller werd vertegenwoordigd, bedekt worden met het puin en de valse munten van de theologen van het Laodiceïsche Zevende-dags Adventisme. Die verwerping van de fundamentele waarheden wordt voorgesteld als zeven verstrooiingen binnen de geschiedenis tussen de alfa en de omega. De „zeven tijden” zijn een symbool van het werk van William Miller, dat op zijn beurt het fundament vormt van het Zevende-dags Adventisme, waarvan de 2.300 dagen van Daniël 8:14 de centrale pijler van juist dat fundament zijn. Wat dit aanduidt, is dat de 2.520 jaren van verstrooiing, die de eerste, of alfa-ontdekking van William Miller waren, het begin markeren van een periode die eindigde met de omega-ontdekking van William Miller, namelijk de 2.300 dagen.

Toen het Laodiceïsche Zevendedagsadventisme in 1863 de „zeven tijden” terzijde stelde, stelde het William Millers eerste ontdekking terzijde, die zijn alpha-ontdekking en zijn fundamentele ontdekking was. De laatste van Millers ontdekkingen waren de 2.300 dagen, die zijn omega-ontdekking en zijn sluitsteenontdekking waren. De „zeven tijden”, die in 1798 eindigden, markeerden de 2.520, en de 2.300 dagen werden in 1844 gemarkeerd.

Het is de vuilborstelman die de juwelen bijeenbrengt nadat zij zevenmaal zijn verstrooid. Dan is het juwelenkistje groter en schooner en straalt het tienmaal helderder dan de zon. Tien is een symbool van een beproeving, en daarom stralen die juwelen in de beproeving boven de dag van de zon uit; zo begint Millers droom in 1798 en eindigt hij bij de luide roep van de derde engel ten tijde van de zondagswet.

De geschiedenis van de Millerieten van 1798 tot 1863 is ook de geschiedenis van 1798 tot aan de spoedig komende zondagswet. De geschiedenis die wordt voorgesteld in William Millers droom, en die zich afspeelt vanaf het moment dat Miller zegt: “kom en zie” tot het moment dat de man met de vuilborstel zegt: “kom en zie”, is zowel de periode van 1798 tot 1863 alsook de periode van 1798 tot aan de zondagswet. De lijn die eindigt in 1863 is een profetische fractal van de lijn die begint in 1798 en eindigt bij de zondagswet. Beide lijnen worden voorgesteld in Millers droom.

De gesloten deur op 22 oktober 1844 is een type van de gesloten deur bij de zondagswet. De profetie van 2.300 jaren, die in 1844 werd vervuld, is een type van de zondagswet.

„De komst van Christus als onze Hogepriester naar het allerheiligste, voor de reiniging van het heiligdom, zoals voor ogen gebracht in Daniël 8:14; de komst van de Zoon des mensen tot de Oude van dagen, zoals voorgesteld in Daniël 7:13; en de komst van de Heere tot Zijn tempel, voorzeggd door Maleachi, zijn beschrijvingen van dezelfde gebeurtenis; en deze wordt ook voorgesteld door de komst van de bruidegom tot de bruiloft, door Christus beschreven in de gelijkenis van de tien maagden, in Matteüs 25.” The Great Controversy, 426.

Lijnen

De omega van Millers ontdekkingen was de profetie van de 2.300 jaren; daarom worden zowel 1844 als de zondagswet voorgesteld door de 2.300 jaren. Dit betekent dat de 2.520 de alpha is en de 2.300 de omega van beide lijnen; de ene lijn eindigt in 1863 en de andere lijn eindigt bij de zondagswet. Op beide lijnen is de profetie van de 2.520 de alpha, en tevens de hoeksteen van het fundament. Het fractal van 1798 tot 1863 in de fundamentele geschiedenis van de Millerieten komt eveneens overeen met een ander fractal in de omega-, sluitsteen-geschiedenis van de honderdvier-en-veertigduizend.

Op 11 september riep God Zijn volk terug te keren tot Jeremia's oude paden, die de fundamenten zijn, welke op hun beurt worden vertegenwoordigd door de boodschapper van de fundamentele geschiedenis, die op zijn beurt wordt vertegenwoordigd door zijn fundamentele alfa-ontdekking van de „zeven tijden”. De „zeven tijden” zijn het symbool van de fundamenten van de honderd vierenveertigduizend, en op 11 september begon de verzegeling van die groep met de beproevende boodschap van de fundamenten, vertegenwoordigd door de allereerste fundamentele waarheid van William Miller en het adventisme. Op 11 september begon de tijd van de verzegeling, en bij de spoedig komende zondagswet wordt de tijd van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend afgesloten.

Die geschiedenis is een fractal die begint met 2.520 en eindigt met 2.300, en die geschiedenis is daarom de derde lijn van de profetische geschiedenis die in de droom van William Miller wordt voorgesteld. De 2.520 werd vervuld in 1798 en de 2.300 in 1844. Het werk dat door de twee lijnen wordt voorgesteld, is het werk van Christus in het verenigen van Zijn goddelijkheid met onze menselijkheid. Het is het werk om een zondaar in een heilige te veranderen, waarbij de hogere natuur op haar rechtmatige troon boven de lagere natuur wordt hersteld. Om deze reden heeft het menselijk lichaam 2.520 dagen nodig om iedere cel in het lichaam volledig te vernieuwen, en datzelfde lichaam is gebaseerd op 23 mannelijke chromosomen, verenigd met 23 vrouwelijke

chromosomen. Samen brengen zij een levende tempel voort, die wordt voorgesteld door het getal „46”, dat de periode van 1798 tot 1844 is, welke de periode is van de droom van William Miller vanaf de 2.520 in 1798 tot aan de 2.300 in 1844.

De droom van William Miller bevat ook nog een andere noemenswaardige fractal. Van 9/11 tot aan de zondagswet is een fractal van 1798 tot aan de zondagswet, zoals van 1798 tot 1863. Van 2023 tot aan de zondagswet is een fractal van 9/11 tot aan de zondagswet, en dit is de geschiedenis waar alle lijnen binnen Millers droom naar verwijzen als hun aller omega. Dit is de periode waarin de oorspronkelijke waarheden tienmaal de zon worden vergroot.

De Twee Wrongen

In de jaren 1840 betekende het woord „bustle” (als zelfstandig naamwoord) gewoonlijk energieke, drukke of luidruchtige bedrijvigheid—vaak met een bijgedachte van ophef, opwinding, haast of onrust. Het verwees naar levendige beweging, rumoer of druk heen en weer geloop, hetzij in een menigte, een huishouden, een marktplaats, of tijdens een bepaalde gebeurtenis. De „bustle” in Millers droom zou derhalve de onmiddellijke opleving van activiteit, opwinding of dringende bezigheden beschrijven die zich juist op dat moment voordeden—de voorbijgaande beroering of commotie van de tegenwoordige toestand of gelegenheid.

Miller verklaart: „Terwijl hij vervolgens het stof en vuil, de valse juwelen en het valse muntgeld wegveegde, rees dit alles op en ging als een wolk door het venster naar buiten, en de wind voerde het weg. Te midden van die drukte sloot ik een ogenblik mijn ogen; toen ik ze opende, was al het vuil verdwenen.”

De „drukte” duidt twee momenten aan in Millers droom; het eerste wanneer de menigte de juwelen verstrooit, en vervolgens wanneer de man met de vuilborstel de vensters opent en begint de valse juwelen weg te vegen. De eerste en alfa-drukte is het bedekken van de juwelen en de tweede en omega-drukte is het herstel van de juwelen. Tijdens de drukte sloot Miller zijn ogen. Miller werd in 1849 te ruste gelegd, juist op het moment dat Christus voor de tweede maal Zijn hand uitstreckte om het overblijfsel van Zijn volk te vergaderen. Miller sloot toen zijn ogen, en in 1850 werden zijn waarheden opnieuw op een tafel gelegd ter vervulling van Habakuks bevel om het gezicht op te schrijven en duidelijk uiteen te zetten. In die periode van drukte sluit Miller zijn ogen, en wanneer hij ontwaakt zijn de juwelen bezig hersteld te worden.

De tweede opwinding in zijn droom vindt plaats wanneer de banier van de honderdvierenveertigduizend wordt opgewekt, gelouterd en gereinigd als de banier die Zacharia aanduidt als juwelen op een kroon.

En de HEERE, hun God, zal hen te dien dage verlossen als de kudde van Zijn volk; want zij zullen zijn als de stenen van een kroon, opgeheven als een banier over Zijn land. Want hoe groot is Zijn goedheid, en hoe groot is Zijn schoonheid! Het koren zal de jongelingen vrolijk maken, en de most de jonge dochters. Begeert van de HEERE regen ten tijde van de spade regen; zo zal de HEERE bliksemwolken maken, en hun regenbuien geven, aan ieder gras in het veld. Want de afgoden hebben ijdelheid gesproken, en de waarzeggers hebben leugen gezien,

en valse dromen verteld; zij troosten tevergeefs; daarom trokken zij heen als een kudde, zij werden verdrukt, omdat er geen herder was. Tegen de herders is Mijn toorn ontstoken, en over de bokken heb Ik bezoeking gedaan; want de HEERE der heirscharen heeft omgezien naar Zijn kudde, het huis van Juda, en heeft hen gemaakt als Zijn heerlijk strijdros in de strijd. Zacharia 9:16–10:3.

De „kudde van Zijn volk” zijn zowel een banier als stenen (juwelen) op een kroon. De kudde van Zijn volk wordt tijdens de late regen geïdentificeerd, want het bevel luidt om te vragen om de late regen ten tijde van de late regen. De kudde wordt tegenover de „kudde” gesteld die hun eigen weg ging, in plaats van de weg van Jeremia’s oude paden. Ten tijde van de late regen zullen de juwelen die Zijn kudde zijn, Zijn sierlijk paard in de strijd zijn. Dat „sierlijk paard” is de triomferende kerk, voorgesteld in de eerste christelijke bruid, gesymboliseerd door Petrus, die als een wit paard in de periode van het eerste zegel uittrok overwinnende en om te overwinnen.

En ik zag, toen het Lam een van de zegels opende, en ik hoorde als het ware een geluid van de donder, een van de vier dieren zeggen: Kom en zie. En ik zag, en zie, een wit paard; en hij die daarop zat, had een boog; en hem werd een kroon gegeven; en hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen. Openbaring 6:1, 2.

Petrus is derhalve het symbool van de eerste christelijke kerk van de apostelen tijdens de pinksterlijke uitstorting van de regen, en het symbool van de laatste christelijke kerk tijdens de late regen, die door de pinksterlijke uitstorting werd voorafgebeeld.

En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij die daarop zat, werd genoemd Getrouw en Waarachtig, en in gerechtigheid oordeelt en voert Hij oorlog. Zijn ogen waren als een vuurvlam, en op Zijn hoofd waren vele kronen; en Hij had een geschreven naam, die niemand kende dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een kleed in bloed gedoopt; en Zijn naam wordt genoemd het Woord Gods. En de heerscharen die in de hemel waren, volgden Hem op witte paarden, bekleed met fijn linnen, wit en rein. Openbaring 19:11–14.

De witte paarden vertegenwoordigen Christus’ leger, dat in Ezechiël 37 wordt opgewekt; en zij zijn de triomferende gemeente, en zij zijn stenen in een kroon, want Christus vestigt Zijn koninkrijk der heerlijkheid in de tijd van de late regen. Als vertegenwoordigers van Zijn koninkrijk zijn de honderd vierenveertigduizend juwelen op de kroon, die het symbool is van het koninkrijk dat Hij ontvangt aan het einde van de 2.300 dagen, hetgeen zowel 22 oktober 1844 was als opnieuw zal zijn bij de zondagswet. Dat koninkrijk van witte paarden wordt opgericht tijdens de late regen, wanneer de vensters des hemels geopend worden, want Johannes zag het witte paard toen de hemel geopend werd.

Te midden van de alfareuring van 1849 sloot Miller voor een klein ogenblik zijn ogen in de dood. Miller was Elia, en Elia stierf op 18 juli 2020, en hij lag 1.260 dagen op de straat totdat hij de omegareuring bereikte en vervolgens werd opgewekt. Zijn opwekking wordt gemarkeerd als komend op het moment dat de man met de vuilborstel het venster des hemels opende om het afval weg te vegen. Het leger van witte paarden wordt opgericht wanneer het venster des hemels wordt geopend, en wanneer dat plaatsvindt, wordt een scheiding tussen waar en vals zichtbaar. Die

scheiding wordt ook aangeduid in het boek Maleachi.

Brengt al de tienden in het voorraadhuis, opdat er spijs zij in Mijn huis, en beproeft Mij toch hierin, zegt de HEERE der heirscharen, of Ik dan niet voor u de vensteren des hemels zal openen en zegen over u uitgieten, zodat er geen schuren genoeg zullen zijn om die te ontvangen. Maleachi 3:10.

De geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen, en Johannes in de Openbaring, Millers droom en Maleachi leveren drie getuigen van de tijd waarin de vensters des hemels worden geopend. In Millers droom is dat bij de omega van de oproep om „kom en zie”. De drukte in de alfa was toen de verstrooiing begon, en de omega is wanneer de inzameling begint.

Voordat wij verder ingaan op Millers droom, willen wij James Whites commentaar op de droom opnemen. James White identificeert de ware juwelen als Gods ware volk en de valse juwelen als de goddelozen. Ik identificeer de juwelen als waarheden, in tegenstelling tot dwaling. De juwelen en de valse juwelen zijn zowel de boodschap als de boodschappers, in tegenstelling tot dwaling en valse boodschappers.

“DE DROOM VAN BROEDER MILLER”

„De volgende droom werd meer dan twee jaar geleden in de Advent Herald gepubliceerd. Toen zag ik dat hij onze vroegere ervaring met betrekking tot de tweede advent duidelijk aftekende, en dat God de droom gaf ten behoeve van de verstrooide kudde.

„Onder de tekenen van de nabije komst van de grote en geduchte dag des Heren heeft God dromen geplaatst. Zie Joël 2:28–31; Handelingen 2:17–20. Dromen kunnen op drie wijzen komen; ten eerste, ‘door de veelheid van bezigheden’. Zie Prediker 5:3. Ten tweede kunnen zij die onder de onreine geest en de misleiding van Satan staan, dromen hebben door zijn invloed. Zie Deuteronomium 8:1–5; Jeremia 23:25–28; 27:9; 29:8; Zacharia 10:2; Judas 8. En ten derde heeft God zijn volk altijd onderwezen, en onderwijst Hij het nog steeds, in meerdere of mindere mate door dromen, die komen door de bemiddeling van engelen en de Heilige Geest. Degenen die in het heldere licht der waarheid staan, zullen weten wanneer God hun een droom geeft; en zodanigen zullen niet misleid worden en door valse dromen op een dwaalspoor gebracht worden.

“‘En Hij zeide: Hoort nu Mijn woorden; indien er een profeet onder u is, Ik, de HEERE, zal Mij aan hem bekendmaken in een gezicht, en zal tot hem spreken in een droom.’ Numeri 12:6. Jakob zei: ‘De Engel des HEEREN sprak tot mij in een droom.’ Genesis 31:2. ‘En God kwam tot Laban, de Syriër, in een droom des nachts.’ Genesis 31:24. Lees de dromen van Jozef, [Genesis 37:5–9,] en vervolgens het belangwekkende verhaal van hun vervulling in Egypte. ‘Te Gibeon verscheen de HEERE des nachts aan Salomo in een droom.’ 1 Koningen 3:5. Het grote, gewichtige beeld van het tweede hoofdstuk van Daniël werd in een droom gegeven, evenals de vier dieren enz. van het zevende hoofdstuk. Toen Herodes trachtte de jonge Heiland te verdelgen, werd Jozef in een droom gewaarschuwd naar Egypte te vluchten. Mattheüs 2:13.

‘En het zal geschieden in de LAATSTE DAGEN, zegt God, dat Ik van Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongemannen

zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen.’ Handelingen 2:17.

„De gave der profetie, door dromen en gezichten, is hier de vrucht van de Heilige Geest, en zal in de laatste dagen in zodanige mate geopenbaard worden dat zij een teken vormt. Zij is een van de gaven van de evangelische kerk.

“En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, en sommigen als PROFETEN, en sommigen als evangelisten, en sommigen als herders en leraars; tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus.’ Efeziërs 4:11, 12.

“En God heeft sommigen in de gemeente gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede PROFETEN,’ enz. 1 Korinthiërs 12:28. ‘Veracht de PROFETIEËN niet.’ 1 Thessalonicenzen 5:20. Zie ook Handelingen 13:1; 21:9; Romeinen 7:6; 1 Korinthiërs 14:1, 24, 39. Profeten of profetieën zijn tot opbouw van de gemeente van Christus; en er kan uit het woord van God geen enkel bewijs worden aangevoerd dat zij zouden ophouden vóórdat evangelisten, herders en leraars zouden ophouden. Maar, zegt de tegenwerper, ‘Er zijn zovele valse gezichten en dromen geweest dat ik geen vertrouwen kan stellen in iets van dien aard.’ Het is waar dat Satan zijn vervalsing heeft. Hij heeft altijd valse profeten gehad, en zeker mogen wij hen nu verwachten in dit zijn laatste uur van bedrog en triomf. Zij die zulke bijzondere openbaringen verwerpen omdat de vervalsing bestaat, kunnen met evenveel recht nog een stap verder gaan en ontkennen dat God Zich ooit aan de mens heeft geopenbaard in een droom of een gezicht, want de vervalsing heeft altijd bestaan.

„Dromen en visioenen zijn het middel waardoor God Zich aan de mens heeft geopenbaard. Door dit middel sprak Hij tot de profeten; Hij heeft de gave der profetie geplaatst onder de gaven van de evangelische kerk, en heeft dromen en visioenen gerangschikt onder de andere tekenen der ‘LAATSTE DAGEN’. Amen.

“Mijn doel met de bovenstaande opmerkingen is geweest bezwaren op een schriftuurlijke wijze weg te nemen en de geest van de lezer voor te bereiden op hetgeen volgt.

“WM. MILLER,

“Low Hampton, N. Y. 3 dec. 1847.” James White, De droom van broeder Miller, 1–6.

„1. De ‘kist’ stelt de grote waarheden van de Bijbel voor, met betrekking tot de tweede komst van onze Heere Jezus Christus, die aan broeder Miller werden gegeven om aan de wereld bekend te maken.

„2. De ‘eraan bevestigde sleutel’ was zijn wijze om het profetische Woord uit te leggen — Schrift met Schrift vergelijkend — de Bijbel als zijn eigen uitlegger. Met deze sleutel opende Broeder Miller de ‘kist’, of de grote waarheid van de advent voor de wereld.

“3. De ‘juwelen, diamanten, enz.’ van ‘allerlei soorten en afmetingen’, zo ‘schoon gerangschikt op hun onderscheiden plaatsen in het kistje’, stellen de kinderen van God voor, [Maleachi 3:17,] uit alle kerken, en uit bijna elke stand en levensomstandigheid, die het adventsgeloof aannamen en gezien werden een moedige positie in te nemen in hun onderscheiden werkkringen, voor de heilige zaak der waarheid. Terwijl zij zich in deze orde

bewogen, eenieder acht gevend op zijn eigen plicht en nederig wandelend voor God, ‘weerkaatsten zij een licht en heerlijkheid’ naar de wereld, slechts geëvenaard door de gemeente in de dagen der apostelen. De boodschap, [Openbaring 14:6,7,] ging als het ware voort op de vleugelen des winds, en de uitnodiging: ‘Kom, want alle dingen zijn nu gereed,’ [Lukas 14:17,] werd met kracht en uitwerking verbreid.”

‘4. Het volk begon toe te stromen, aanvankelijk gering in aantal, maar het groeide uit tot een menigte.’ Toen de adventsleer voor het eerst werd verkondigd door broeder Miller en enkele zeer weinigen anderen, had zij slechts weinig uitwerking, en werden er daardoor maar zeer weinigen wakker geschud; maar van 1840 tot 1844 werd, waar zij ook werd gepredikt, de gehele gemeenschap in beroering gebracht.

‘5. Toen de vliegende engel [Openbaring 14:6–7] voor het eerst begon het eeuwige goede nieuws te verkondigen: ‘Vreest God en geeft Hem eer; want het uur van Zijn oordeel is gekomen’, juichten velen met blijdschap bij het vooruitzicht van de komst van Jezus en van de herstelling, die zich later tegen de waarheid keerden en haar bespotten en belachelijk maakten, terwijl diezelfde waarheid hen kort tevoren nog met vreugde had vervuld. Zij brachten de juwelen in verwarring en dreven ze uiteen. Dit brengt ons tot de herfst van 1844, toen de tijd van verstrooiing een aanvang nam.

“Merk dit op: het waren degenen die eens ‘juichten van vreugde’ die de juwelen verontrustten en verstrooiden. En niemand heeft sinds 1844 de kudde zo doeltreffend verstrooid en haar op een dwaalweg geleid als degenen die eens de waarheid predikten en zich daarin verheugden, maar sindsdien het werk van God en de vervulling van de profetie in onze vroegere adventservaring hebben verloochend.

„6. De ‘onechte juwelen en vals geld’ die onder de echte verspreid lagen, stellen duidelijk valse bekeerlingen voor, of ‘vreemde kinderen’ [Hosea 5:7], sinds de deur in 1844 gesloten werd.

„7. Het ‘vuil en de houtkrullen, zand en allerlei afval’, stellen de verschillende en talrijke dwalingen voor die sinds de herfst van 1844 onder de gelovigen in de wederkomst zijn binnengedrongen. Hier zal ik er enkele van noemen.

„1. Het standpunt dat sommigen van de ‘herders’ zich onmiddellijk nadat de Middernachtsroep was verkondigd, aanmatigend aanmatigen, namelijk dat de plechtige, versmeltende kracht van de Heilige Geest die de zevende-maandsbeweging vergezelde, een mesmerische invloed was. George Storrs was onder de eersten die dit standpunt innam. Zie zijn geschriften in het laatste gedeelte van 1844, in de Midnight-Cry, destijds uitgegeven in New York City. J. V. Himes zei op de Albany-conferentie in het voorjaar van 1845, dat de zevende-maandsbeweging mesmerisme voortbracht tot een diepte van zeven voet. Dit is mij verteld door iemand die aanwezig was en de opmerking hoorde. Anderen die een werkzaam aandeel hadden in de roep van de zevende maand, hebben sindsdien die beweging uitgesproken als het werk van de Duivel. Het werk van Christus en de Heilige Geest aan de Duivel toeschrijven was in de dagen van onze Heiland godslastering, en het is nu godslastering. 2. De vele proefnemingen met bepaalde tijd. Sinds de 2300 dagen in 1844 eindigden, zijn door verschillende personen

tamelijk veel tijdstippen vastgesteld voor hun voleinding. Door dit te doen hebben zij de ‘grenspalen’ verzet en duisternis en twijfel geworpen over de gehele adventbeweging. 3. Spiritisme met al zijn verzinsels en buitensporigheden. Deze list van de Duivel, die een ontzaglijk werk van dood heeft verricht, wordt zeer passend voorgesteld door ‘houtkrullen’ en ‘allerlei afval’. Velen van hen die het gif van het spiritisme indronken, erkenden de waarheid van onze vroegere adventervaring, en door dit feit zijn velen ertoe gebracht te geloven dat het spiritisme de natuurlijke vrucht was van het geloof dat God de grote adventbewegingen van 1843 en 1844 leidde. Petrus, sprekend over hen die ‘verderfelijke ketterijen heimelijk zullen invoeren, en zelfs de Heere die hen gekocht heeft, verloochenen’, zegt: ‘OM HUNENTWIL ZAL DE WEG DER WAARHEID GELASTERD WORDEN.’ 4. S. S. Snow die beleed ‘Elia de Profeet’ te zijn. Deze man heeft in zijn vreemde en wilde loopbaan eveneens zijn rol gespeeld in dit werk van dood, en zijn koers heeft ertoe gestrekt de ware positie van de wachtende heiligen in de gedachten van vele oprechte zielen in diskrediet te brengen.

“Aan deze catalogus van dwalingen zou ik er nog vele kunnen toevoegen, zoals de ‘duizend jaar’ van Openbaring 20:4, 7, in het verleden, de 144.000 van Openbaring 7:4; 14:1, zij die na Christus’ opstanding ‘opstonden en uit de graven kwamen’, de leer van het niet-werken, de leer van de vernietiging van zuigelingen, enz. enz. Deze dwalingen werden zo ijverig verbreid en aan de wachtende kudde opgedrongen, dat ten tijde dat broeder Miller de droom had de ware juwelen ‘aan het gezicht onttrokken’ waren, en de woorden van de profeet van toepassing waren — ‘En het recht wordt teruggedrongen, en de gerechtigheid staat van verre,’ enz. enz. Zie Jesaja 56:14.”

„In die tijd was er in het land geen adventblad dat de zaak van de tegenwoordige waarheid verdedigde. De ‘Day-Dawn’ was het laatste dat de ware positie van de kleine kudde verdedigde; maar dit hield een aantal maanden op te bestaan vóórdat de Heere Broeder Miller deze droom gaf; en in zijn laatste doodsstrijd wees het de vermoeide, zuchtende heiligen op 1877, toen nog dertig jaar in de toekomst, als de tijd van hun uiteindelijke verlossing. Ach! ach! Geen wonder dat Broeder Miller in zijn droom ‘ging zitten en weende’ over deze droevige stand van zaken.

„8. De kist stelt de adventwaarheid voor die Broeder Miller aan de wereld heeft verkondigd, zoals die wordt aangeduid door de gelijkenis van de tien maagden. Matteüs 25:1–11. Ten eerste de tijd, 1843; ten tweede de vertoeftijd; ten derde de middernachtsroep, in de zevende maand, 1844; en ten vierde de gesloten deur. Niemand die sinds 1843 de bladen over de Tweede Advent heeft gelezen, zal ontkennen dat Broeder Miller deze vier belangrijke punten in de adventsgeschiedenis heeft bepleit. Dit harmonische stelsel van waarheid, of ‘kist’, is in stukken gescheurd en tussen het puin verstrooid door hen die hun eigen ervaring hebben verworpen en juist die waarheden hebben verloochend die zij, samen met Broeder Miller, zo onbevreesd aan de wereld hebben verkondigd.

„9. De man met de ‘vuilborstel’ stelt het heldere licht van de tegenwoordige waarheid voor, zoals dit aan het licht wordt gebracht door de boodschap van de derde engel [Openbaring 14:9–12], die nu de dwalingen van het overblijfsel wegzuivert. De zaak van de tegenwoordige waarheid begon in het voorjaar van 1848 te herleven en is vanaf die tijd tot op heden opgegaan

en in kracht toegenomen. De ‘vuilborstel’ is in beweging geweest, en de dwalingen zijn geweken voor het heldere licht van de waarheid; en sommige van de kostbare juwelen, die nog maar korte tijd geleden bedekt waren en door duisternis en dwaling aan het oog onttrokken, staan nu in het heldere licht van de tegenwoordige waarheid.

“Dit werk van het tevoorschijn brengen van de juwelen en het wegzuiveren van dwaling neemt snel toe, en het is bestemd voort te gaan met toenemende kracht, totdat alle heiligen zijn uitgezocht en het zegel van de levende God ontvangen. Vergelijk dit met het vierendertigste hoofdstuk van Ezechiël, en u zult zien dat God heeft beloofd zijn kudde te vergaderen, die sinds 1844 in deze donkere en bewolkte dag verstrooid is geweest. Voordat Jezus komt, zal de ‘kleine kudde’ vergaderd worden tot de ‘eenheid van het geloof’. Jezus is nu voor Zichzelf een ‘eigen volk, ijverig in goede werken,’ aan het reinigen, en wanneer Hij komt, zal Hij zijn ‘gemeente vinden, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks.’ ‘Wiens wan in zijn hand is, en Hij zal zijn dorsvloer grondig zuiveren en zijn tarwe in de schuur verzamelen, enz.’ Mattheüs 3:12.

„10. De tweede ‘kist, veel groter en mooier dan de eerste’, waarin de verstrooide ‘juwelen’, ‘diamanten’ en munten werden verzameld, stelt het brede veld van de levende tegenwoordige waarheid voor, waarin de verstrooide kudde zal worden vergaderd, ja, de 144.000, die allen het zegel van de levende God hebben. Niet één van de kostbare diamanten zal in de duisternis worden achtergelaten. Hoewel sommige niet groter zijn dan de punt van een speld, zullen zij niet over het hoofd worden gezien en niet worden buitengesloten op deze dag waarop God Zijn juwelen bijeenbrengt. [Maleachi 3:16–18] Hij kan Zijn engelen zenden en hen doen voortijlen, zoals Hij Lot uit Sodom deed uitgaan. ‘De Heere zal een kort werk doen op de aarde.’ ‘Hij zal het in gerechtigheid afsnijden.’ Zie Romeinen 9:28.” James White, Voetnoten bij de Droom van Broeder Miller.